

Sygn. akt III AUz 111/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel
Sędziowie:	SSA Jolanta Hawryszko SSA Romana Mrotek (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy **I. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o prawo do emerytury

na skutek zażalenia ubezpieczonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 27 lipca 2012 r. sygn. akt VII U 1483/11

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUz 111/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2012r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wniosek I. M. o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 3 stycznia 2012r. oraz odrzucił apelację ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 3 stycznia 2012r.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 3 stycznia 2012 roku wydany został wyrok oddalający odwołanie I. M. od decyzji KRUS z dnia 12 lipca 2011 roku.

Ubezpieczony I. M. był obecny przy ogłoszeniu wyroku oraz został prawidłowo pouczony o terminie i sposobie jego zaskarżenia.

W tym samym dniu ubezpieczony złożył wniosek o sporządzenie i doręczeniu mu pisemnego uzasadnienia wyroku.

Wyrok wraz z pisemnym uzasadnieniem oraz z ponownym, pisemnym pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia apelacji został ubezpieczonemu doręczony w dniu 23 stycznia 2012 roku. Przesyłka została osobiście odebrana przez ubezpieczonego.

Wyrok uprawomocnił się 7 lutego 2012 roku.

W dniu 12 lipca 2012 roku z sekretariatem Wydziału VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w którym zapadł w/w wyrok, skontaktował się osobiście ubezpieczony, którego poinformowano o treści tego wyroku, a także możliwości i terminie złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia apelacji, względnie wniosku o uzasadnienie orzeczenia, jeżeli termin do wniesienia apelacji już upłynął, a strona uchybiła temu terminowi bez swojej winy.

W tym samym dniu ubezpieczony złożył w Sądzie Okręgowym wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od niekorzystnego wyroku z dnia 3 stycznia 2012 roku, podnosząc, że wcześniej nie złożył wniosku, bo nie wiedział. Do wniosku ubezpieczony dołączył apelację od przedmiotowego wyroku.

W piśmie z dnia 26 lipca 2012 roku, uzupełniającym braki formalne wcześniejszego wniosku oraz dołączonej do niego apelacji, ubezpieczony jako przyczynę uchybienia terminowi do wniesienia apelacji ponownie wskazał: „nie wiedział i nie był poinformowany za powstałą przyczynę uchybienia”.

Zdaniem Sądu Okręgowego wniosek ubezpieczonego I. M., stanowiący przedmiot niniejszego rozpoznania, nie zasługiwał na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy wskazał, że przepisy art. 167 i 168 § 1 k.p.c. stanowią, że czynność procesowa podjęta przez stronę po upływie terminu jest bezskuteczna. Jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, Sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Przepis art. 169 § 1-5 k.p.c. wskazuje, że pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do Sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. W piśmie tym należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek. Równocześnie z wnioskiem strona powinna dokonać czynności procesowej. Po upływie roku od uchybionego terminu, jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w wypadkach wyjątkowych. Postanowienie w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu może być wydane na posiedzeniu niejawnym.

Kryterium oceny winy jako przesłanki zasadności wniosku o przywrócenie terminu wiąże się z obowiązkiem strony do szczególnej staranności przy dokonywaniu czynności procesowej. W przepisie art. 168 §1 k.p.c. posłużono się pojęciem winy w ten sposób, że każdy stopień zawinienia strony w uchybieniu terminu uniemożliwia przywrócenie go.

Jednolite stanowisko w tej kwestii prezentuje także Sąd Najwyższy, stwierdzając w szeregu orzeczeń, że strona w każdej sytuacji obowiązana jest do dołożenia należytej staranności człowieka przejawiającego dbałość o swe własne, życiowo ważne sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 1999 roku, sygn. akt II UKN 555/98, OSNAPiUS 2000/14, poz. 561, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 1999 roku, sygn. akt II UKN 667/98, OSNAPiUS 2000/12, poz. 488, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1994 roku IPRN 21/94; OSNAPiUS 1994/5, poz. 85).

W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczony nie uprawdopodobnił, że uchybienie terminowi na złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku nie nastąpiło bez jego winy.

Twierdzenia ubezpieczonego o tym, że nie wiedział i nie został poinformowany o sposobie i terminach zaskarżenia przedmiotowego wyroku nie zasługują na wiarę. Treść wygłoszonego pouczenia znajduje się w protokole rozprawy, po której ogłoszono wyrok. Z tego zapisu, jak i z faktu, że bezpośrednio po rozprawie, zgodnie z usłyszanym pouczeniem, ubezpieczony złożył wniosek o doręczenie wyroku z pisemnym uzasadnieniem wynika, iż pouczenie było prawidłowe.

W dniu 23 stycznia 2012 roku ubezpieczony własnoręcznie pokwitował odbiór uzasadnienia wyroku wraz z także prawidłowym (kopia znajduje się w aktach), pisemnym pouczeniem o terminie złożenia apelacji, który wynosi 2 tygodnie od dnia odbioru wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem., a więc w tym przypadku od 23 stycznia 2012 roku.

Sąd Okręgowy wskazał, iż tylko brak pouczenia lub błędne pouczenie w tym zakresie, nakazywałoby przyjęcie, że strona nie ponosi winy w uchybieniu terminowi do wniesienia apelacji i w konsekwencji obligowałoby Sąd do przywrócenia terminu do dokonania tej czynności. Tutaj takie okoliczności nie zaistniały.

Sąd Okręgowy ustalił, że w rozstrzyganym przypadku całokształt okoliczności nie wskazuje na przeszkody uniemożliwiające terminowe dokonanie czynności. W przepisie art.168 §1 k.p.c. posłużono się pojęciem winy w ten sposób, że każdy stopień zawinienia strony w uchybieniu terminu uniemożliwia przywrócenie go. W przedmiotowej sprawie winę strony, zdaniem Sądu Okręgowego, można określić jako niedbalstwo; nie dołożyła ona bowiem należytej staranności przy wykonywaniu swoich powinności. W okolicznościach sprawy nie można doszukać się żadnego faktu, który usprawiedliwiałby wnioskodawcę.

W świetle powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 168 §2 k.p.c. oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, jako spóźniony oraz w związku z powyższym na podstawie art. 370 k.p.c. odrzucił apelację wniesioną po upływie przypisanego terminu (punkt II postanowienia).

Zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego wniósł ubezpieczony. Nie zgadza się z uzasadnieniem i wnosi o przyjęcie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Zgodnie z treścią art. 369 §1 kpc apelację wnosi się do Sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem.

Termin do wniesienia apelacji jest terminem ustawowym, nie może być w związku z tym przedłużany ani skracany; strona, która mu uchybiła, może natomiast domagać się jego przywrócenia.

Warunkiem zasadności wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej jest uprawdopodobnienie przez stronę, że pomimo całej swej staranności nie mogła czynności dokonać w terminie, a więc, że zachodziła niezależna od niej przeszkoda. Brak winy w uchybieniu terminu podlega ocenie na podstawie wszystkich okoliczności konkretnej sprawy z uwzględnieniem obiektywnego miernika staranności, jakiej można i należy wymagać od osoby należycie dbającej o swoje interesy.

Zażalenie nie dostarcza żadnej argumentacji dotyczącej niezawinionego niedotrzymania terminu do wniesienia apelacji.

Ubezpieczony był obecny na rozprawie w dniu 3 stycznia 2012r. na której wydany został wyrok. Po ogłoszeniu wyroku przez odczytanie sentencji oraz podanie ustnych zasadniczych powodów rozstrzygnięcia, ubezpieczony został pouczone o sposobie i terminie do wniesienia środka zaskarżenia. Jeszcze tego samego dnia ubezpieczony złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem. Odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręczono ubezpieczonemu w dniu 23 stycznia 2012r.

Ubezpieczony apelację wniósł po upływie ponad pięciu miesięcy od doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Argument podnoszony we wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji odnośnie braku wiedzy co do możliwości wniesienia środka zaskarżenia nie stanowi przesłanki usprawiedliwiającej przywrócenie terminu do wniesienia środka zaskarżenia. Ubezpieczony został dwukrotnie – ustnie na rozprawie w dniu 3 stycznia 2012r. oraz pisemnie wraz z doręčeniami odpisu wyroku z uzasadnieniem – pouczone o trybie wnoszenia apelacji.

Tym samym zasadnie Sąd Okręgowy nie przywrócił ubezpieczonemu terminu do wniesienia apelacji oraz prawidłowo na podstawie art. 370 kpc odrzucił apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu.

Mając powyższe okoliczności Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji i na podstawie art. 385 kpc oraz art. 397 §2 kpc oddalił zażalenie jako niezasadne.